

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 53 Pž-1234/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izjaviteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom BRŠLJAN d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ivana Šibla 9, OIB 85461827944, odlučujući o žalbi stečajne upraviteljice Daše Panjaković Senjić, protiv rješenja o namirenju Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3821/2016-64 od 18. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 30. travnja 2020.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba stečajne upraviteljice Daše Panjaković Senjić i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3821/2016-64 od 18. veljače 2020., u točki I. izreke, u dijelu točke II. izreke kojim se razlučni vjerovnik Amco-Asset Management Company S.P.A., Via Santa Brigida 29, 80133 Napulj, Italija, OIB 29163637960, namiruje s iznosom od 374.938,59 kn, u točki III. izreke i u dijelu točke IV. izreke kojim je naloženo Financijskoj agenciji uplatiti iz kupovnine na račun razlučnog vjerovnika iznos od 374.938,59 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3821/2016-64 od 18. veljače 2020. u dijelu koji se odnosi na iznos od 55.809,65 kn troškova unovčenja nekretnine i rješava:

1. Utvrđuju se troškovi unovčenja nekretnine stečajnog dužnika u daljnjem iznosu od 55.809,65 kn.

2. Nalaže se Financijskoj agenciji da s uplaćenih sredstava kupovnine prenese daljnji iznos od 55.809,65 kn na račun stečajnog dužnika.

II. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3821/2016 od 18. veljače 2020. u dijelu točke II. izreke kojim se razlučni vjerovnik Amco-Asset Management Company S.P.A., namiruje s iznosom od 18.522,41 kn i u dijelu točke IV. izreke kojim je naloženo Financijskoj agenciji uplatiti iz kupovnine na račun razlučnog vjerovnika iznos od 18.522,41 kn te se predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem o namirenju Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3821/2016-64 od 18. veljače 2020. određeno je da se troškovi unovčenja nekretnine stečajnog dužnika, pobliže opisane u izreci, utvrđuju u iznosu od 23.645,82 kn (točka I. izreke), da se razlučni vjerovnik Amco-Asset Management Company S.P.A., Napulj, Italija, namiruje s iznosom od 449.270,65 kn (točka II. izreke), naloženo je Financijskoj agenciji da s uplaćenih sredstava kupovnine prenese iznos od 23.645,82 kn na račun stečajnog dužnika (točka III. izreke), te je naloženo Financijskoj agenciji da s uplaćenih sredstava kupovnine prenese iznos od 449.270,65 kn na račun razlučnog vjerovnika Amco-Asset Management Company S.P.A., Napulj (točka IV. izreke).

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnijela stečajna upraviteljica pobijajući ga u cijelosti ne navodeći razloge pobijanja. U žalbi u bitnom navodi da je pobijano rješenje suprotno odredbi čl. 254. Stečajnog zakona, te da je kontradiktorno ranijim rješidbama istog suca u drugim stečajnim postupcima, a i sudskoj praksi. Ističe kako prvostupanjski sud nije priznao stvarno nastale troškove specificirane u obračunu troškova, unatoč tome što se razlučni vjerovnik na ročištu za diobu kupovnine suglasio s obračunatim troškovima unovčenja (prijedlogom za diobu kupovnine) osim u dijelu koji se odnosi na putni trošak stečajne upraviteljice, obračun nagrade stečajne upraviteljice u bruto iznosu (sporan je doprinos na zdravstveno osiguranje). Nadalje, pozivajući se na već zauzeta pravna shvaćanja u drugim odlukama, ističe kako razlučni vjerovnik mora participirati u svim troškovima unovčenja, pa da je s obzirom na činjenicu da je u predmetnom stečajnom postupku jedinu imovinu stečajnog dužnika činila predmetna nekretnina opterećena razlučnim pravom, razlučni vjerovnik dužan snositi sve troškove iz čl. 248. Stečajnog zakona. Smatra da je prvostupanjski sud odredio isplatu razlučnom vjerovniku u većem iznosu nego mu to pripada, jer nije uzeo u obzir stvarne nastale troškove, kako one koje razlučni vjerovnik nije osporavao tako i neosnovano osporene troškove (nagradu stečajnom upravitelju u bruto iznosu, putne troškove i trošak odvjetnika). Predlaže ovome sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak ili preinačiti tako da se priznaju svi nastali troškovi za potrebe stečajnog postupka.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja i podataka u spisu proizlazi da je u stečajnom postupku unovčena nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo, prodajom u postupku elektroničke javne dražbe pred Financijskom agencijom za kupovninu u iznosu od 472.916,47 kn, nakon čega je stečajna upraviteljica, na poziv suda, sačinila obračun troškova u ukupnom iznosu od 97.977,88 kn, a koji obuhvaća: 1. bruto nagradu stečajne upraviteljice s porezima, prirezima, doprinosima u iznosu od 61.588,51 kn; 2. dodatna nagrada stečajnoj upraviteljici s porezima, prirezima u iznosu od 5.375,00 kn; 3. nagrada za rad u prethodnom postupku

(4.000,00 kn brutto + trošak za dolazak na ročište radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka) u ukupnom iznosu od 5.853,62 kn; 4. putni trošak stečajne upraviteljice za dolazak na izvještajno ročište 14. studenog 2018. i na ročište za diobu kupovnine na relaciji Osijek – Zagreb, Zagreb –u iznosu od po 1.855,27 kn za svako; 5. predujam FINI, trošak elektroničke javne dražbe u iznosu od 1.400,00 kn; 6. Trošak CVH d.d. u iznosu od 18,00 kn; 7. izradu pečata u iznosu od 150,00 kn; 8. knjigovodstvene usluge u iznosu od 12.000,00 kn; 9. trošak Hep Toplinarstvo u iznosu 2.142,21 kn; 10. promjenu brave u iznosu od 600,00 kn i 11. trošak odvjetnika u iznosu od 5.140,00 kn.

Razlučni vjerovnik je na ročištu za diobu kupovnine održanom 13. veljače 2020. prigovorio obračunatim troškovima unovčenja, a prema sadržaju predanog podneska (str. 204. spisa) prigovara visini nagrade stečajne upraviteljice, jer je obračunata u bruto iznosu, ističući da pravilna naknada iznosi 57.291,64 kn, a ne 61.588,51 kn, te je prigovorio i visini dodatne nagrade. Nadalje, prigovara obračunatim putnim troškovima (dva puta po 1.855,27 kn) jer smatra da stečajni upravitelj koji je pristao na rad u Zagrebu nema pravo na naknadu putnog troška, te je prigovorio i obračunatoj naknadi za troškove odvjetnika.

Pravilno je prvostupanjski sud zaključio, pozivom na odredbe čl. 248. i čl. 254. st. 2. i 3. SZ-a, da se pri obračunu troškova priznaju samo troškovi unovčenja, a ne i troškovi utvrđenja predmeta razlučnog prava, što žaliteljica ne osporava.

Odlučujući o troškovima unovčenja prvostupanjski sud u obrazloženju navodi da stvarni trošak unovčenja iznosi 1.400,00 kn (odnosi se na naknadu Financijske agencije za provedbu dražbe), pa je s obzirom na činjenicu da je taj iznos niži od paušalnog odredio troškove u paušalnom iznosu od 5% (u konkretnom slučaju u iznosu od 23.645,82 kn), dok nije priznao kao stvarne troškove unovčenja, preostale troškove specificirane u obračunu stečajne upraviteljice. Stoga je odlučio da se preostalim iznosom kupovnine, umanjenom za paušalni iznos troška, namiruje razlučni vjerovnik (iznosom od 449.270,65 kn).

U pravu je žaliteljica da prvostupanjski sud pri odlučivanju o troškovima unovčenja nije pravilno primijenio odredbu čl. 254. st. 3. SZ-a.

Prema odredbi čl. 254. st. 3. SZ-a troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utška, osim ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, u kojem slučaju se određuju u stvarnoj visini.

Troškove unovčenja, osim troškova koji su u vezi s prodajom i drugih troškova koji izravno terete prodanu stvar (i koji se namiruju u cijelosti), čine i troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem predmeta na kojem postoji razlučno pravo, ako su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase i oni se namiruju razmjerno vrijednosti predmeta na kojem postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu (tako i pravno shvaćanje ovog suda od 19. lipnja 2008.).

U konkretnom slučaju se troškovi unovčenja koji izravno terete prodanu stvar odnose na provedbu elektroničke javne dražbe (iznos od 1.400,00 kn), što je pravilno zaključio prvostupanjski sud.

Međutim, suprotno shvaćanju prvostupanjskog suda, troškove unovčenja čine i opći troškovi koji su stvarno nastali, pa je neosnovano zaključio prvostupanjski sud da razlučni

vjerovnik nije dužan snositi preostale troškove specificirane u obračunu troškova unovčenja. Prvostupanjski sud nije priznao te troškove unatoč činjenici što razlučni vjerovnik dio stvarnih troškova, koje je dužan snositi nije osporavao. U obrazloženju pobijanog rješenja nisu navedeni razlozi za takvo shvaćanje prvostupanjskog suda, pa pobijano rješenje u tom dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Unatoč tome, s obzirom na činjenicu da razlučni vjerovnik nije osporio dio općih troškova koji se odnose na dio nagrade stečajne upraviteljice u iznosu od 57.291,64 kn, visinu nagrade za rad u prethodnom postupku, te materijalne troškove (trošak CVH d.d., izrada pečata, knjigovodstvene usluge, trošak električne energije, trošak promjene brave) a koji ukupno iznose 79.455,47 kn, te budući da ih i ovaj sud smatra stvarnim troškovima i dokumentirani su valjanim ispravama (računima), valjalo je primjenom odredbe čl. 373.a st. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, za iznos preko prihvaćenog troška unovčenja u paušalnom iznosu od 23.645,82 kn iz točke I. izreke, odnosno za iznos od 55.809,65 kn preinačiti pobijano rješenje i utvrditi troškove unovčenja u tom iznosu i odlučiti kao pod točkom II. ovog drugostupanjskog rješenja.

Prema podacima u spisu stečajnu masu dužnika čini jedino predmetna nekretnina s upisanim razlučnim pravom, pa je ukupna vrijednost stečajne mase upravo kupovna u iznosu od 472.916,47 kn te je stoga razlučni vjerovnik dužan snositi sve stvarne troškove unovčenja.

U odnosu na trošak unovčenja kojem je razlučni vjerovnik prigovorio, a odnose se na dio troška stečajnog upravitelja, odnosno na doprinose na nagradu stečajne upraviteljice za zdravstveno osiguranje u iznosu od 4.297,51, dodatnu nagradu u iznosu od 5.375,00 kn, putne troškove i troškove odvjetnika (ukupno 18.522,51 kn), u obrazloženju pobijanog rješenja nisu navedeni nikakvi razlozi zbog kojih ih prvostupanjski sud nije prihvatio, pa se u tom dijelu ne može ispitati pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Slijedom navedenog, ovaj sud je sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a djelomično potvrdio pobijano rješenje, a djelomično preinačio do iznosa troškova unovčenja koje razlučni vjerovnik nije osporio, dok je sukladno odredbi čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a valjalo djelomično ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će donijeti novu, pravilnu i zakonitu odluku o namirenju u odnosu na preostale troškove unovčenja u iznosu od 18.522,51 kn (koji se odnosi na preostali iznos naknade stečajnog upravitelja i to po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje, dodatnu nagradu stečajne upraviteljice, putne troškove te troškove odvjetnika), koju će valjano obrazložiti.

Zagreb, 30. travnja 2020.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **17895-8e2cf**

Kontrolni broj: **0c8a6-a5dbf-ff574**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.